

(Csak oda, ahol még tarthatod,
balga, a pillanatot,
dél harangját hol húzhatod,
darazsdal jóllakathatod,
éjedet hajlítgathatod.)

Az az oldalági ég,
azok a fattyú vizek!
Engem, kit réti szél nevelt,
kit forrás szeme szeretett,
mire szánsz, milyen homályra,
miféle árra, talajfolyásra,
micsoda csuszamlásra?

(Csak ami megillet arra,
hullásra, búsulásra.
Hogy magad élén eljöhess,
most a gyönyörű kinzatasra.)

